

Bilag.

Memorandum.

Paa Foranledning af Industriraadet spurgte Udenrigsministeriet i December 1923 Gesandtskabet i Haag om, hvilke Foranstaltninger der i Holland var truffet til Støtte for visse Industrier.

Forespørgselen var foranlediget ved en Udtalelse fra den hollandske Arbejdsminister om, at de paagældende Industrier „takket være Subsidiier fra Staten“ arbejdede 55 Timer om Ugen.

Den 18. Januar 1924 svarede Gesandtskabet, at ingen legale eller administrative Bestemmelser gav Oplysning om, hvad der forstodes ved Begrebet „Arbejdsfor-skaffelse med Subsidiier“, men at det havde bedt Generalkonsul Borregaard i Rotterdam om at henvende sig til en af de ledende Embedsmænd i Arbejds-, Handels- og Industriministeriet, der havde givet ham de nærmere Oplysninger. Herefter refererede Gesandtskabet disse Oplysninger, der er de samme, som er gengivet paa næstsidste Side i Gesandtskabets Beretning af 12. Oktober 1925.

De i Januar 1924 indhentede Oplysninger blev i sin Tid (den 31. Januar 1924) videregivet til Industriraadet og Handelsministeriet.

Gesandtskabets Beretning af 12. Oktober 1925 er Svar paa en Enquête af 4. Juli f. A. til nitten Gesandtskaber og Generalkonsulater, i hvilken man paa Foranledning af Industriudvalget udbeder sig Oplysning, om der i Tiden efter 1918 er indført særlige Foranstaltninger til Støtte for den indenlandske Industri i Form af Eksportkredit, Eksportpræmier, særlige Tilskud til Opretholdelsen af Beskæftigelsesgraden i Industrien, om der er Adgang til Opnaaelse af Industrilaan, om der er særlige Fragtlettelser til Industrien, og om der er Præference ved Antagelse af indenlandske Tilbud paa Arbejder for Statens eller det offentliges Regning.

For at gøre Svaret paa denne Enquête mere overskueligt bad man Gesandtskaberne om at indsende Oplysningerne i en saadan Form, at de direkte kunde oversendes til Industriudvalget, og saaledes, at der i saa ringe Omfang som muligt henvistes til tidligere Indberetninger.

Dette er Grunden til, at Gesandtskabet ikke i Beretning af 12. Oktober 1925 henviste til Beretning af 18. Januar 1924, men foretog et Uddrag af sidstnævnte Beretning og optog dette i Beretning af 12. Oktober f. A.

Med Henblik paa Besvarelsen af den nævnte Enquête havde Gesandtskabet bedt Generalkonsul Borregaard om at undersøge visse af de i Enquêten rejste Spørgsmaal, og Generalkonsulen havde fra „Centraal Industrieel Verbond“ modtaget en Skrivelse af 10. August 1925, der gjorde Rede for, paa hvilke Omraader man i Holland har søgt at træffe Foranstaltninger til Støtte for den indenlandske Industri, og som bl. a. omtaler en „Rijkscommissie voor Werkverruiming“ (Rigskommissionen til Arbejdsanvisning) og dennes Virksomhed. Det paagældende Afsnit i „Centraal Industrieel Verbond“'s Skrivelse lyder som følger:

„Af Forholdsregler, som Regeringen i øvrigt har truffet til Støtte for Industrien, skal jeg nævne Systemet vedrørende Eksportkredit (jfr. Centraal Industrieel Verbond's 2' Forslag, pag. 15) og Oprettelsen af Rigskommissionen til Arbejdsanvisning (2' Forslag, pag. 18). Sidstnævnte Kommission har faktisk gjort overordentlig Nytte. Forskellige Gange er — ved Kommissionens Mellekomst — en Ordre, der truede med at gaa til Udlandet, blevet tildelt en indenlandsk Fabrikant.“

Gesandtskabet har da gjort sig skyldigt i den Misforstaaelse, som efter det foranstaaende er forklarlig, men som det i højeste Grad beklager, at det er gaaet ud fra, at nævnte Komités Opgave netop var den Arbejdsanvisning med Subsidiier, som